

Filip Delerm:

Prvi gutljaj piva – i ostala mala zadovoljstva

To je jedini koji vredi. Ostali, sve duži, sve razblaženiji, stvaraju samo mlaku zasićenost, neuredno izobilje. Poslednji, možda, sa razočaranjem okončava privid moći...

Ali prvi gutljaj! Gutljaj? Sve počinje mnogo pre grla. Već na usne penušavo zlato, čiju svežinu pena pojačava, potom polako na nepce zadovoljstvo ublaženo gorčinom. Kako deluje dug, taj prvi gutljaj! Pije se brzo, sa lažno nagonskom lakomošću. Zapravo, sve je propisano: količina, ono ni previše ni premalo koje stvara idealan početak; trenutni dobar osećaj probušen uzdahom, coktanjem jezikom ili tišinom koja ih sadržava; varljiv osećaj otvaranja beskonačnog zadovoljstva... Istovremeno, zna se već. Ono najbolje je uzeto. Odlaze se čaša, čak je malo udaljimo na sitnom podmetaču. Uživamo u boji, lažnom medu, hladnom suncu. Po svemu ritual mudrosti i čekanja, hteli bismo vladati čudom koje se i pojavilo I pobeglo skoro istovremeno. Sa zadovoljstvom čitamo s ruba čaše tačno ime piva koje smo naručili. Ali sud i sadržina mogu jedno drugo ispitivati, stvarati provaliju odgovarajući jedno drugom, ništa se neće više umnožiti. Voleli bismo čuvati tajnu čistog zlata, i zatvoriti je u formule. Ali pred malim belim stolom obasjanim suncem, jedino što razočarani alhemičar zadržava je svoju ulogu, i pije sve više piva sa sve manje radosti. To je gorka sreća: pije se da bi se zaboravio prvi gutljaj.

(Philippe Delerm:

La Première Gorgée de Bière – et autres plaisirs minuscules)

(sa francuskog prevela Sara Majstorović)